

ผลการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติในสถานการณ์จำลองต่อความรู้ ทักษะและทัศนคติ
การรับส่งเวรด้วยเทคนิค SBAR ของนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 4

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี เชียงใหม่

Effects of Teaching by Using Role-play in Case scenario on Knowledge Practice and
Attitude of Shift Report with SBAR technique :
in 4TH year nursing student of BCNC

ปัทมา นนทรี (Pathama Nonsee)¹

จินตนา พรสัมฤทธิ์โชค (Jintana Pornsumritchok)²

ศุทธิณี วัฒนกุล (Suttini Wattanakul)³

ปวีณา ยศสุรินทร์ (Paweena Yotsurin)⁴

พักรวิภา ตันเจริญ (Pakwipa Tancharoen)⁵

Corresponding author E-mail: pathama@bcnc.ac.th

(Received: August 8, 2019; Revised: November 15, 2020; Accepted: December 1, 2020)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง(Quasi-Experimental Research) แบบ 2 กลุ่ม มีกลุ่มควบคุม (two group with control group) มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ ทักษะและทัศนคติการรับส่งเวรด้วยเทคนิคSBAR (Situation, Background, Assessment, Recommendation) ของนักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการสอนโดยใช้บทบาทสมมติในสถานการณ์จำลองกับการบรรยาย กลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี เชียงใหม่ จำนวน 68 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแผนการสอนการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR แบบวัดความรู้ แบบวัดทักษะ และแบบประเมินทัศนคติการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความรู้ ทักษะ และทัศนคติ มีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาคเท่ากับ .86 , .84 และ .91 ตามลำดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและใช้สถิติทดสอบที

1 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี เชียงใหม่

Boromarajonani College of Nursing Chiang Mai

2 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี เชียงใหม่

Boromarajonani College of Nursing Chiang Mai

3 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี เชียงใหม่

Boromarajonani College of Nursing Chiang Mai

4 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี เชียงใหม่

Boromarajonani College of Nursing Chiang Mai

5 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี เชียงใหม่

Boromarajonani College of Nursing Chiang Mai

อีเมล: pathama@bcnc.ac.th

E-mail: pathama@bcnc.ac.th

อีเมล: jintana@bcnc.ac.th

E-mail: jintana@bcnc.ac.th

อีเมล: suttini@bcnc.ac.th

E-mail: suttini@bcnc.ac.th

อีเมล: paweena@bcnc.ac.th

E-mail: paweena@bcnc.ac.th

อีเมล: pakwipa@bcnc.ac.th

E-mail: pakwipa@bcnc.ac.th

ผลการวิจัย พบว่า 1) ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้และทักษะในการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR ของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้บทบาทสมมติในสถานการณ์จำลองสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้การบรรยาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติด้านการจัดการเรียนการสอนในการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR ของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้บทบาทสมมติในสถานการณ์จำลองสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้การบรรยายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการศึกษาครั้งนี้อาจารย์พยาบาลสามารถนำวิธีการใช้บทบาทสมมติในสถานการณ์จำลองไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะการรับส่งเวรทางการพยาบาลให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้เมื่อสำเร็จการศึกษาในอนาคต

คำสำคัญ : การรับส่งเวรทางการพยาบาล, การสื่อสารด้วยเทคนิค SBAR, การจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ, ความรู้ ทักษะและทัศนคติการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR

ABSTRACT

The teaching courses in nursing administration need to provide students with knowledge, ability and skills of shift report that they can put into practice upon graduation. The purposes of this quasi-experimental research (two group with control group) were to examine the average of the knowledge, practice and attitude of shift report with SBAR (Situation, Background, Assessment, Recommendation) technique of nursing students which teaching by role-play in case scenario and lecture. Research subjects were 68 fourth year nursing students from Boromarajonani College of Nursing Chiangmai which were purposive sampling assigned into one experiment group and one control group. Research instruments were shift report with SBAR technique plan, knowledge test, practice test and attitude assessment developed by the researcher and contents were validated by groups of experts. The reliability of knowledge, practice and attitude tests measured as Cronbach's coefficient alpha were .86, .84 and .91 respective. Statistical techniques used in data analysis were mean, standard deviation and independent t-test.

It was found that average knowledge and practice scores of shift report with SBAR technique after teaching by using role-play in case scenario were significantly higher than teaching by lecture at 0.05. Average attitude score towards teaching and learning was also significantly higher than teaching by lecture at 0.05 after teaching by using role-play in case scenario. The results of this study can be applied the role-play for the teaching courses of

shift report with SBAR. This is in order to the improvement of shift report in their future works.

Keywords: Shift report, Communication with SBAR technique, Role play teaching, Knowledge, Skill and Attitude of shift report with SBAR technique

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันระบบบริการสุขภาพมีการสื่อสารที่หลากหลายทั้งของผู้ให้บริการสุขภาพ อาจารย์และนักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการพัฒนามาแตกต่างกัน การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัยสมรรถนะและความชำนาญในการส่งมอบข้อมูล นักศึกษาพยาบาลอาจไม่มีความสามารถที่เพียงพอในการประยุกต์ใช้แนวคิดการสื่อสารที่เรียนรู้จากห้องเรียนมาใช้ในการปฏิบัติงานในคลินิกได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Girdley, Johnson, Kwekkeboom, 2009) การสื่อสารภายในทีมของพยาบาลเรียกว่า การรับส่งเวรทางการพยาบาล ปัญหาที่พบในการรับส่งเวรทางการพยาบาล ได้แก่ การสื่อสารไม่ชัดเจน การส่งต่อข้อมูลไม่ตรงประเด็น มีความซ้ำซ้อน ข้อมูลไม่ครบถ้วน ใช้ระยะเวลานาน (Riesenberg, Leitzsch, & Cunningha, 2010) ลืมหรือไม่ส่งต่อข้อมูล (Anthony & Preuss, 2002)

เทคนิค SBAR (Situation, Background, Assessment, Recommendation) เป็นกลยุทธ์ที่ใช้ในการพัฒนาการสื่อสารระหว่างทีมสุขภาพ เป็นรูปแบบการสื่อสารที่พัฒนาโดยทหารและปรับปรุงมาใช้ในอุตสาหกรรมการบินเพื่อลดความเสี่ยงในการสื่อสารทำให้เกิดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Leonard, Graham, Bonacum, 2004) ซึ่ง JCI (The Joint Commission International) และ HA (Hospital accreditation) ได้ระบุว่า SBAR technique เป็นแนวทางการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

และทำให้เกิดความปลอดภัยต่อผู้ป่วยรวมทั้ง WHO Collaborating Center for Patient Safety Solution (World Health Organization [WHO], 2007) ได้จัดทำแนวทางเรื่อง Communication During Care Handover ขึ้น เพื่อให้บุคลากรทีมสุขภาพใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในการรายงานข้อมูลผู้ป่วยขณะเปลี่ยนเวรทั้งในหน่วยงานและระหว่างหน่วยงานโดยใช้แนวคิด SBAR และจากการศึกษาของเรนส์ (Rains, 2007) ได้ศึกษาพัฒนาเครื่องมือในการรายงานการส่งเวรที่ศูนย์การแพทย์ฉุกเฉินระดับ 1 โดยใช้รูปแบบ SBAR เป็นกรอบในการสื่อสาร พบว่าภาพรวมของการรายงานการรับ-ส่งเวรได้ผลลัพธ์ที่ดี โดยเฉพาะพยาบาลใหม่ที่เข้ามาทำงานในหน่วยงาน มีความพึงพอใจในด้านการสื่อสารด้วยวาจาจากการรับข้อมูลเพื่อนำไปวางแผนในการดูแลผู้ป่วย การสื่อสารที่ไม่มีประสิทธิภาพระหว่างทีมผู้ให้บริการเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดผลลัพธ์ไม่พึงประสงค์กับผู้ป่วยที่ส่งผลต่อการบาดเจ็บและเสียชีวิตของผู้ป่วย (Leonard, Graham & Bonacum, 2004) เหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ ได้แก่ ความคลาดเคลื่อนในการบริหารยา การรักษาผิดพลาด การผ่าตัดผิดข้างและความล่าช้าในการรักษา ซึ่งร้อยละ 80 ล้วนแล้วแต่มีสาเหตุมาจากการสื่อสารที่ผิดพลาดทั้งสิ้น (The Joint Commission, 2012)

นักศึกษาพยาบาลเป็นส่วนหนึ่งของทีมสุขภาพควรได้รับการเตรียมความพร้อมในเรื่องกระบวนการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิด

ความปลอดภัยสำหรับผู้ป่วย (Ascano-Martin, 2008) จากการศึกษาพบว่านักศึกษาพยาบาลอาจไม่เข้าใจในโครงสร้างและเนื้อหาในการสื่อสารข้อมูลที่เหมาะสม ทำให้รู้สึกไม่มีความสามารถในการสื่อสารเนื่องจากขาดโอกาสในการฝึกฝนประสบการณ์ทำให้ขาดความมั่นใจในตนเอง (Collins, 2014) รูปแบบ SBAR จะช่วยให้อาจารย์พยาบาลมีกรอบในการจัดการเรียนการสอน การเรียนรู้ การประเมินผลและช่วยลดความคลุมเครือระหว่างการส่งต่อข้อมูลใหม่ (Lancaster, Westphal, Jambunathan, 2015) ซึ่งวิธีการสอนแบบการแสดงบทบาทสมมตินี้เป็นวิธีการสอนหนึ่งที่ควรคำนึงถึง (Rafii, Oskouie, Mohammadi, Yarandi, Peyrovi, Haghani, 2007) เพราะเป็นเทคนิคการสอนที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในกระบวนการตัดสินใจในสิ่งแวดล้อมที่อิสระจากความกังวลเกี่ยวกับผลกระทบต่อการตัดสินใจสามารถควบคุมสิ่งแวดล้อมและมีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาทักษะการปฏิบัติการตามบทบาทที่กำหนดได้ (Erfanian, Khadivzadeh, Khadem & Khajedelooie, 2009) จากการศึกษาของ เคสเทน (Kesten, 2011) ที่ใช้การแสดงบทบาทสมมติในการสอนการสื่อสารด้วยเทคนิค SBAR กับนักศึกษาพยาบาล พบว่านักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการสอนด้วยการแสดงบทบาทสมมติมีทักษะการสื่อสารที่ดีกว่าและมีความผิดพลาดน้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับนักศึกษาพยาบาลที่ใช้วิธีการสอนแบบเดิม การสอนการรับส่งเวรโดยใช้เทคนิค SBAR สามารถพัฒนาความรู้ ทักษะและการรับส่งเวรของนักศึกษาพยาบาลได้ (Charuwanno, Wongchanglor & Pongsananurak, 2014)

การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการบริหารการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์

บัณฑิตชั้นปีที่ 4 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี เชียงใหม่ เรื่อง “การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพด้วยการใช้เทคนิค SBAR” เป็นรูปแบบการสื่อสารที่ผู้ส่งข้อมูลรายงานเรียงลำดับข้อมูลเป็นขั้นตอน ดังนี้ 1) การรายงานสถานการณ์ (Situation) 2) การรายงานข้อมูลภูมิหลัง (Background) 3) การรายงานการประเมินสถานการณ์การเจ็บป่วยของผู้ป่วย (Assessment) และ 4) การรายงานข้อเสนอแนะของผู้ส่งข้อมูล (Recommendation) ใช้วิธีการสอนโดยการบรรยาย (Lecture) และใช้กระบวนการกลุ่มในการวิเคราะห์สถานการณ์ เพื่อนำไปสู่การสื่อสารแบบ SBAR หลังการเรียนการสอนได้สอบวัดความรู้หลังการเรียนรู้ (Post-test) โดยการกำหนดสถานการณ์จำลองใหม่และให้นักศึกษาเขียนการรายงานแบบ SBAR พบว่า ไม่มีนักศึกษาที่สามารถใส่ข้อมูลการรายงานแบบ SBAR ได้ถูกต้องครบทุกหัวข้อ ส่วนใหญ่จะนำข้อมูลใส่สลับกัน เมื่อทำการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในการสอบปลายภาคอีกครั้ง โดยออกข้อสอบแบบอัตนัย 1 ข้อ ในการรายงานแบบ SBAR นักศึกษามีคะแนนอยู่ในช่วงระหว่างร้อยละ 25 – 75 เมื่อติดตามเยี่ยมนักศึกษาในการฝึกปฏิบัติรายวิชาปฏิบัติการบริหารการพยาบาลที่นักศึกษาต้องฝึกปฏิบัติในบทบาทหัวหน้าเวร หัวหน้าทีมและสมาชิกทีม จากการสัมภาษณ์อาจารย์พิเศษสอนภาคปฏิบัติ พบว่า นักศึกษาไม่มีความมั่นใจในการรับส่งเวรทางการพยาบาล ส่งข้อมูลไม่ครบ ใช้เวลาในการส่งเวรนาน ทั้ง ๆ ที่ก่อนส่งเวรจริงได้ทดลองฝึกส่งเวรกับอาจารย์พิเศษสอนภาคปฏิบัติมาก่อน จากประเด็นปัญหาดังกล่าวจึงมีความต้องการที่จะพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติในสถานการณ์จำลองในการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR เพื่อให้มี

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มากขึ้น และนำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในปีต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติในสถานการณ์จำลองต่อความรู้อาทิษะและทัศนคติการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR ของนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 4

สมมติฐานการวิจัย

1. ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้และทักษะในการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR ของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้บทบาทสมมติในสถานการณ์จำลองสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้การบรรยาย

2. ค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติด้านความสำคัญและด้านการจัดการเรียนการสอนในการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR ของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้บทบาทสมมติในสถานการณ์จำลองสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้การบรรยาย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) แบบ 2 กลุ่ม มีกลุ่มควบคุม (two group with control group) กลุ่มทดลองได้รับการสอนการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR โดยใช้บทบาทสมมติในสถานการณ์จำลอง กลุ่มควบคุมสอนโดยการบรรยาย โดยวัดความรู้การรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR หลังการทดลอง และ

ประเมินทักษะความรู้และทัศนคติการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR หลังการทดลอง 2 สัปดาห์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2560 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี เชียงใหม่ จำนวน 139 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2560 ห้อง 2 จำนวน 68 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) โดยคัดเลือกนักศึกษาห้อง 2 เพราะมีการจัดการเรียนการสอนก่อนนักศึกษาห้อง 1 และแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 34 คน วิธีการแบ่งกลุ่มใช้ผลคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) มาแบ่งสัดส่วนของระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมเป็น 3 กลุ่มย่อย ได้แก่ ผลการเรียนสูง ผลการเรียนปานกลาง และผลเรียนต่ำ จากนั้นใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยการจับคู่ (matching) แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน กลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยการแสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์จำลอง กลุ่มควบคุมได้รับการสอนโดยใช้การบรรยาย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการสอนการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR ประกอบด้วย เนื้อหาการสื่อสารด้วยเทคนิค SBAR และสถานการณ์จำลองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กลวิธีการสอนใช้กระบวนการกลุ่มในการระดมสมอง การอภิปราย และการแสดงบทบาท

สมมติจากสถานการณ์จำลองที่กำหนด กิจกรรมดำเนินการในช่วงการเรียนการสอนวิชาการบริหารการพยาบาล เวลา 8.00 น. - 10.00 น. และติดตามผลภายหลังการทดลอง 2 สัปดาห์

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลหลังการทดลอง 3 แบบประเมิน ได้แก่

1) แบบวัดความรู้ในการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR (Post-test) เป็นหัวข้อย่อย 10 ข้อ เกณฑ์การให้คะแนน คือ เขียนข้อมูลถูกต้องครบถ้วนได้ 2 คะแนน, เขียนข้อมูลถูกต้องแต่ไม่ครบถ้วนได้ 1 คะแนน และไม่เขียนข้อมูลได้ 0 คะแนน เกณฑ์การแปลผลความรู้ในการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด-มาก-ปานกลาง-น้อย-น้อยที่สุด (20.00 – 16.01, 16.00 – 12.01, 12.00 – 8.01, 8.00 – 4.01, 4.00 – 0.00 คะแนน ตามลำดับ)

2) แบบประเมินทักษะในการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR เป็น

หัวข้อย่อย 10 ข้อ เกณฑ์การให้คะแนน คือ มีพฤติกรรมกรการรายงานตามหัวข้อย่อยถูกต้องครบถ้วนได้ 2 คะแนน, มีพฤติกรรมกรการรายงานตามหัวข้อย่อยถูกต้องแต่ไม่ครบถ้วนได้ 1 คะแนน และไม่มีพฤติกรรมกรการรายงานตามหัวข้อย่อยได้ 0 คะแนน เกณฑ์การแปลผลทักษะในการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด-มาก-ปานกลาง-น้อย-น้อยที่สุด (20.00 – 16.01, 16.00 – 12.01, 12.00 – 8.01, 8.00 – 4.01, 4.00 – 0.00 คะแนน ตามลำดับ)

3) แบบประเมินทัศนคติการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับทัศนคติด้านความสำคัญของการส่งเวรด้วยเทคนิค SBAR จำนวน 4 ข้อ และทัศนคติด้านการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติในสถานการณ์จำลองหรือการสอนโดยใช้การบรรยายจำนวน 6 ข้อ คำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมิน 5 ระดับ การแปลผลเกณฑ์ระดับคะแนนแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

- คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 คะแนน มีทัศนคติต่อการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR ในระดับดี
- คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 คะแนน มีทัศนคติต่อการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR ในระดับปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 คะแนน มีทัศนคติต่อการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR ในระดับน้อย

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้ศึกษาได้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยการหาความตรงตามเนื้อหา (content validity) และการหาความเชื่อมั่น (reliability) รายละเอียด ดังนี้

1) ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (content validity) 1.1) แผนการสอนเรื่องการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR 1.2)

แบบวัดความรู้การรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR 1.3) แบบประเมินทักษะการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR และ 1.4) แบบประเมินทัศนคติการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ประกอบด้วย หัวหน้าหอผู้ป่วยที่จบการศึกษาปริญญาโททางด้านบริหารการพยาบาลจำนวน 1 ท่าน และอาจารย์พยาบาลที่มีความ

เชี่ยวชาญทางด้านบริหารการพยาบาล จำนวน 2 ท่าน การหาความตรงตามเนื้อหา (content validity) ทำโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item-objective congruence: IOC) ได้ค่า IOC เท่ากับ .9, 1.0, .9 และ 1.0 ตามลำดับ

2) การหาความเชื่อมั่นโดยนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 30 คน หาความเชื่อมั่น (reliability) ของ 2.1) แบบวัดความรู้การรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR 2.2) แบบประเมินทักษะการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR และ 2.3) แบบประเมินทัศนคติการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach 's Alpha Coefficient) มีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค เท่ากับ .86, .84 และ .91 ตามลำดับ

การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการวิจัยจากคณะกรรมการจริยธรรม วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี เชียงใหม่ (BCNCT05/2560) หลังจากนั้นได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษา วิธีดำเนินการ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และขอความร่วมมือในการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลชี้แจงให้ทราบว่ากลุ่มตัวอย่างสามารถตอบรับหรือปฏิเสธการเข้าร่วมการศึกษาในครั้งนี้ ข้อมูลทุกอย่างถือเป็นความลับ สามารถแจ้งการยุติการศึกษาเมื่อใดก็ได้ และผลการศึกษาจะนำเสนอในภาพรวม และหลังเสร็จสิ้นการวิจัยจะสอนเนื้อหาในประเด็นที่ได้ทำการทดลอง ได้แก่ กรณีศึกษาที่เป็นงานวิจัย พร้อมเฉลยคำตอบที่ถูกต้องเพื่อให้นักศึกษาได้เกิดการเรียนรู้จากสถานการณ์จำลองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วย

ตนเอง สถานที่ทดลอง คือ ห้องเรียนรายวิชาการบริหารการพยาบาลใช้เวลาการทดลองกลุ่มละ 2 ชั่วโมงในวันเดียวกัน ขณะทำการทดลอง กลุ่มควบคุมจะอยู่อีกห้องหนึ่ง เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการวัดความรู้หลังการสอนการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR โดยผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

ขั้นตอนดำเนินการทดลองสำหรับกลุ่มการทดลอง 34 คน ประกอบด้วย

1) ดำเนินการสอนโดยการแจกเอกสารประกอบการสอน และสถานการณ์จำลอง 3 สถานการณ์ แบ่งกลุ่มเป็น 3 กลุ่มๆละ 8 คน ให้วิเคราะห์สถานการณ์จำลองและเขียนการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR และกลุ่มที่แสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์จำนวน 10 คน วางแผนการแสดงโดยมีอาจารย์เป็นที่ปรึกษา และแสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์จำลอง 3 สถานการณ์

2) หลังการแสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์จำลอง ให้กลุ่มทดลองทั้ง 34 คน สรุปแนวทางการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR และอาจารย์สรุปเพิ่มเติมและตอบคำถาม

3) วัดความรู้หลังการสอนการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR โดยใช้การแสดงผลบทบาทสมมติในสถานการณ์จำลอง (Post-test)

ขั้นตอนดำเนินการทดลองสำหรับกลุ่ม
ควบคุม 34 คน ประกอบด้วย

1) ดำเนินการสอนโดยการแจกเอกสาร
ประกอบการสอนและบรรยายโดยใช้ power
point พร้อมยกตัวอย่างการรับส่งเวรทางการ
พยาบาลด้วยเทคนิค SBAR

2) วัดความรู้หลังการสอนเรื่องการรับส่ง
เวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR โดยใช้การ
บรรยาย (Post-test)

ระยะที่ 2 การประเมินทักษะและทัศนคติ
ในการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR
เก็บรวบรวมข้อมูลภายหลังการทดลอง 2 สัปดาห์
การประเมินทักษะฯโดยการให้กลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุมรายงานการรับส่งเวรทางการพยาบาล
ด้วยเทคนิค SBAR จากสถานการณ์จำลองใหม่
โดยมีขั้นตอนและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1) ให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมอยู่ใน
ห้องที่จัดเตรียมไว้ จากนั้นให้กลุ่มตัวอย่างออกมาที่
ละคนโดยเรียงลำดับตามเลขที่

2) กลุ่มตัวอย่างอ่านสถานการณ์จำลองที่
จัดเตรียมไว้ และทำการส่งเวรทางการพยาบาล
ด้วยเทคนิค SBAR ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยเป็นผู้เก็บ
รวบรวมข้อมูล โดยกลุ่มตัวอย่างเลขที่เป็นเลขคู่ส่ง
เวรฯกับผู้วิจัย และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเลขที่คู่ส่งเวรฯ
กับผู้ร่วมวิจัย

3) หลังจากนั้นให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบ
ประเมินทัศนคติด้านความสำคัญและด้านการ
จัดการเรียนการสอนการรับส่งเวรทางการพยาบาล
ด้วยเทคนิค SBAR

4) กลุ่มตัวอย่างที่เก็บข้อมูลแล้วให้ออก
จากพื้นที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษานำข้อมูลที่รวบรวมมาวิเคราะห์
โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยมี
รายละเอียด ดังนี้

1. วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย
คะแนนความรู้และทักษะในการรับส่งเวรทางการ
พยาบาลด้วยเทคนิค SBAR ระหว่างกลุ่มที่ได้รับ
การสอนโดยใช้บทบาทสมมติในสถานการณ์จำลอง
กับกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้การบรรยาย โดยใช้
Independent t test

2. วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย
คะแนนทัศนคติด้านความสำคัญและด้านการ
จัดการเรียนการสอนในการรับส่งเวรทางการ
พยาบาลด้วยเทคนิค SBAR ระหว่างกลุ่มที่ได้รับ
การสอนโดยใช้บทบาทสมมติในสถานการณ์จำลอง
กับกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้การบรรยาย โดยใช้
Independent t test

ผลการวิจัย

1. ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้และทักษะใน
การรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR
ของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้
บทบาทสมมติในสถานการณ์จำลองและกลุ่มที่
ได้รับการสอนโดยใช้การบรรยาย รายละเอียดดัง
ตารางที่ 1

ตารางที่ 1 คะแนนความรู้และทักษะในการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้ บทบาทสมมติในสถานการณ์จำลองกับกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้การบรรยาย

ตัวแปร	วิธีสอน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	t	P-value
ความรู้ (N = 34)	บทบาทสมมติ ในสถานการณ์จำลอง	18.74	1.67	6.51	.000
	บรรยาย	15.35	2.52		
ทักษะ (N = 34)	บทบาทสมมติ ในสถานการณ์จำลอง	18.50	1.50	2.71	.009
	บรรยาย	17.35	1.95		

($p < .05$)

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนความรู้ และทักษะในการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วย เทคนิค SBAR กลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้บทบาท สมมติในสถานการณ์จำลองสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการ สอนโดยใช้การบรรยายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

2. ค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติด้าน ความสำคัญและด้านการจัดการเรียนการสอนใน การรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR ของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้ บทบาทสมมติในสถานการณ์จำลองกับกลุ่มที่ได้รับ การสอนโดยใช้การบรรยายพบรายละเอียดดัง ตารางที่ 2

ตารางที่ 2 คะแนนทัศนคติด้านความสำคัญและด้านการจัดการเรียนการสอนในการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้บทบาทสมมติในสถานการณ์จำลองกับกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้การ บรรยาย

ตัวแปร	วิธีสอน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	t	P-value
ทัศนคติด้านความสำคัญใน การรับส่งเวรทางการพยาบาล ด้วยเทคนิค SBAR (n = 34)	บทบาทสมมติ ในสถานการณ์จำลอง	4.74	.46	1.14	.260
	บรรยาย	4.64	.49		
ทัศนคติด้านการจัดการเรียน สอนในการรับส่งเวร ทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR (n = 34)	บทบาทสมมติ ในสถานการณ์จำลอง	4.75	.45	2.59	.012
	บรรยาย	4.56	.56		

($p < .05$)

จากตารางที่ 2 พบว่า ทักษะด้านความสำคัญในการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR กลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้บทบาทสมมติในสถานการณ์จำลองกับกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้การบรรยายไม่แตกต่างกันแต่ทัศนคติด้านการจัดการเรียนการสอนในการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR กลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้บทบาทสมมติในสถานการณ์จำลองสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้การบรรยายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผล

ผลการศึกษากิจการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติในสถานการณ์จำลองต่อความรู้ทักษะและทัศนคติการรับส่งเวรด้วยเทคนิค SBAR ของนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 4 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี เชียงใหม่ สามารถอภิปรายผลการศึกษาตามสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้และทักษะในการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR ของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้บทบาทสมมติในสถานการณ์จำลองสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้การบรรยาย

ผลการวิจัย พบว่า คะแนนความรู้และทักษะของนักศึกษาหลังการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติในสถานการณ์จำลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้การบรรยาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ นักศึกษามีอิสระทางความคิดที่จะนำเทคนิค SBAR มาเรียบเรียงข้อมูลจากสถานการณ์จำลองผ่านกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองทำให้เกิดการเรียนรู้และจดจำ

ทั้งในส่วนที่ต้องและไม่ถูกต้อง ซึ่ง ทศนา เขมมนิ ได้กล่าวว่า วิธีการสอนโดยใช้บทบาทสมมติทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ พัฒนาทักษะในการเผชิญสถานการณ์ ตัดสินใจและแก้ไขปัญหา ผู้เรียนมีส่วนร่วม เกิดความเข้าใจและเปลี่ยนแปลงเจตคติและพฤติกรรมของตน (Khemmani, 2012) สอดคล้องกับการศึกษาของ Kesten (2011) ที่ใช้การแสดงบทบาทสมมติในการสอนการสื่อสารด้วยเทคนิค SBAR กับนักศึกษาพยาบาล พบว่า นักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบการแสดงบทบาทสมมติมีทักษะการสื่อสารที่ดีกว่าและมีความผิดพลาดน้อยกว่านักศึกษาพยาบาลที่ใช้วิธีการสอนแบบเดิม นอกจากนี้มีการศึกษาประสิทธิภาพของการใช้โปรแกรมจำลองสถานการณ์ในการแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับเทคนิค SBAR พบว่า โปรแกรมจำลองสถานการณ์ในการแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับเทคนิค SBAR ช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาพยาบาลมีทักษะการสื่อสารในการส่งต่อข้อมูลกับแพทย์ และทำให้นักศึกษาพยาบาลมีสมรรถนะด้านการสื่อสาร (Mi Yu et al., 2017) สอดคล้องกับการศึกษาของ Erfanian et al. (2009) ที่พบว่า วิธีการสอนแบบการแสดงบทบาทสมมติเป็นเทคนิคการสอนที่จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในกระบวนการตัดสินใจในสิ่งแวดล้อมที่อิสระจากความกังวลเกี่ยวกับผลกระทบต่อการตัดสินใจ วิธีการเรียนการสอนนี้จะสามารถควบคุมสิ่งแวดล้อม และมีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาทักษะการปฏิบัติการตามบทบาทที่กำหนด นอกจากนี้มีการศึกษาเปรียบเทียบการสอนทักษะการสื่อสารด้วยเทคนิค SBAR ของพยาบาลโดยใช้บทบาทสมมติกับการบรรยาย พบว่า การใช้บทบาทสมมติเป็นวิธีการสอนที่มี

ประสิทธิภาพในการสื่อสารด้วยเทคนิค SBAR สำหรับพยาบาลและสามารถใช้เครื่องมือนี้ในการเพิ่มประสิทธิภาพของการสื่อสารของทีมสุขภาพได้ (Narges & Shahnaz, 2014) และการศึกษาผลของการใช้บทบาทสมมติในการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาพยาบาล พบว่า การใช้บทบาทสมมติในการเรียนการสอนทำให้นักศึกษาทำคะแนนสอบได้ดีกว่าการสอนวิธีเดิม (Fatemeh et al., 2016) ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติจึงเป็นกลยุทธ์ในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ แต่อย่างไรก็ตามก็ยังคงพบว่าการใช้วิธีการสอนโดยการ角色扮演อาจเกิดความคิดเห็นที่แตกต่างของตัวผู้เรียน ซึ่งจากการศึกษาของ Rachel Stevens (2015) ที่ศึกษาการใช้บทบาทสมมติกับการมีส่วนร่วมของนักเรียน การสะท้อนคิดจากห้องเรียน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เห็นประโยชน์จากการเรียนโดยใช้บทบาทสมมติ แต่ก็มีนักเรียนส่วนน้อยที่เห็นว่าการใช้บทบาทสมมติในการเรียนรู้ทำให้พวกเขารู้สึกตื่นเต้น อาจกล่าวได้ว่าวิธีการสอนโดยใช้บทบาทสมมติเป็นวิธีที่นิยมในการจัดการเรียนการสอน แต่ผู้สอนควรจะมีการเตรียมการและวางแผนรูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดผลลัพธ์การเรียนรู้มากขึ้น

2. ค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติด้านความสำคัญและด้านการจัดการเรียนการสอนในการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR ของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้บทบาทสมมติในสถานการณ์จำลองกับกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้การบรรยาย ผลการวิจัย พบว่า

2.1 ค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติด้านความสำคัญในการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR ของกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้

บทบาทสมมติในสถานการณ์จำลองกับกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้การบรรยายไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะนักศึกษาพยาบาลทุกคนได้รับการปลูกฝังและสอนให้เห็นถึงความสำคัญของกระบวนการรับส่งเวร เนื่องจากการรับส่งเวรทางการพยาบาลนั้นเป็นกระบวนการที่มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างทีมแพทย์-พยาบาลผู้ให้การดูแลที่กำลังจะหมดช่วงเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ และส่งต่อหน้าที่การดูแลให้แก่ผู้มารับหน้าที่ในช่วงเวลาต่อไปและเป็นการประสานการดูแลผู้ป่วยร่วมกับทีมเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการดูแลรักษา ฉะนั้นการรับส่งเวรทางการพยาบาลจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการปฏิบัติงานการพยาบาล เพราะเป็นการบอกเล่าข้อมูลให้ผู้รับเวรเห็นปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาให้กับผู้ป่วยตามแผนการดูแลและแผนการรักษา ช่วยให้สามารถวางแผนการดูแล ติดตาม ตรวจสอบการปฏิบัติการพยาบาลที่ได้ดำเนินการให้กับผู้ป่วยไปแล้ว และมอบหมายงานให้เวรต่อไปได้อย่างถูกต้องเหมาะสม (Thanapairoje, 2017) ซึ่งนักศึกษาพยาบาลทุกคนจะตระหนักดีว่าการรับส่งเวรที่ดีและมีประสิทธิภาพจะส่งผลให้การบริการดูแลผู้ป่วยบรรลุเป้าหมายตามแผนการรักษาพยาบาลที่กำหนดไว้อย่างมีคุณภาพและต่อเนื่องจึงทำให้ทัศนคติด้านความสำคัญในการรับส่งเวรของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มไม่ต่างกัน

2.2 ค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติด้านการจัดการเรียนการสอนในการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR ของกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้บทบาทสมมติในสถานการณ์จำลองสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้การบรรยาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p < .05$) เนื่องจากการสอนโดยใช้บทบาทสมมติเปิดโอกาสให้

นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนรู้ มองเห็นสถานการณ์จริงที่ต้องเผชิญ เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ทำให้มีความมั่นใจเพิ่มมากขึ้น จึงเกิดทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเคลแมน (Kelman, 1967) กล่าวว่า การเลียนแบบเป็นกระบวนการหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ การเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับพลัง (Power) ของผู้ส่งสารและสิ่งเร้าที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง สอดคล้องกับการศึกษาของ รัตนา จารุวรรณโณ และคณะ ที่ศึกษาผลของการสอนการรับส่งเวรโดยใช้เทคนิค SBAR ต่อความรู้ ทัศนคติ และทักษะในการรับส่งเวรของนักศึกษาพยาบาล พบว่า การสอนการรับส่งเวรโดยใช้เทคนิค SBAR สามารถพัฒนาความรู้ ทัศนคติ และทักษะในการรับส่งเวรได้จริง (Charuwanno et al., 2014) รวมทั้งการศึกษาค้นคว้าพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักศึกษาพยาบาลจีน โดยใช้การดูวิดีโอ และการแสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์จำลองในการสอนเทคนิค SBAR พบว่า นักศึกษาพยาบาลจีนมีความรู้เพิ่มขึ้น และมีทัศนคติที่ดีต่อการใช้เครื่องมือ SBAR (Weiwen Wang, et al., 2015) นอกจากนี้การศึกษาของ นิกร จันภิรม และคณะ ที่ศึกษาทัศนคติของอาจารย์และนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์เสมือนจริงในการจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติการพยาบาล พบว่า ทัศนคติในภาพรวมของอาจารย์พยาบาลมีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์เสมือนจริงอยู่ในระดับมากที่สุด และทัศนคติในภาพรวมของนักศึกษา มีทัศนคติต่อการ

จัดการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์เสมือนจริงอยู่ในระดับมาก (Janpilom, Sengsri & Kongmanus, 2018) สอดคล้องกับการศึกษาของ สุขาดา ทิพย์มนตรี ที่ศึกษาประสิทธิภาพของการใช้การแสดงบทบาทสมมติในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการบริการ พบว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ดีในการเรียนทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ หลังการเรียนบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการบริการที่ใช้การแสดงบทบาทสมมติสูงกว่าก่อนเรียน (Tipmontree2013)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

อาจารย์พยาบาลสามารถนำวิธีการใช้บทบาทสมมติในสถานการณ์จำลองไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR เพราะจะทำให้ นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนรู้ เกิดประสบการณ์ตรง ทำให้เกิดการเรียนรู้และจดจำมากกว่าการสอนแบบบรรยาย และทำให้นักศึกษามีความรู้ ทักษะ และเกิดทัศนคติที่ดีในการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาค้นคว้าใช้เทคนิค SBAR ในการรับส่งเวรทางการพยาบาลกับนักศึกษาในการฝึกปฏิบัติรายวิชาการบริหารทางการพยาบาล เพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีความรู้และทักษะการรับส่งเวรทางการพยาบาลด้วยเทคนิค SBAR ในสถานการณ์จริงและเอื้อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักศึกษา

References

- Anthony, M.K., & Preuss, G. (2002). Models of care: The influence of nurse Communication on patient safety. [Electrical version]. *Nursing Economics*, 20(5), 209-215.
- Ascano-Martin F. (2008). *Shift report and SBAR: strategies for clinical post-Conference*. *Nurse Education today*, 33(5), 190-191.
- Charuwanno, R., Wongchanglor, J. & Pongsananurak, T. (2014). Effects in teaching by using SBAR technique on knowledge attitude and practice in taking and giving report among nursing students. *Journal of The Royal Thai Army Nurses*, 3, 390-397. (in Thai).
- Collins, G. (2014). Using simulation to development handover skills. [Electrical version]. *Nurse Times*, 110(8), 12-14.
- Erfanian, F. Khadivzadeh, T., Khadem, N.& Khajedeloie, M. (2009). The effect of teaching by role playing on students' counseling and screening skills toward IUD clients. [Electrical version]. *Iranian Journal of Medical Education*, 8(2), 275-283.
- Fatemeh. V., Fereshteh, D., Mahboobeh, M. & Seyed Mohammad J. S. (2016). Effects of applying role playing approach on nursing students' education. [Electrical version]. *International Journal of Humanities And Cultural Studies (IJHCS)*. ISSN 2356-5926.
- Girdley, D., Johnson, C.& Kwekkeboom K. (2009). Facilitating a culture of safety and patient-centered care through use of a clinical assessment tool in undergraduate Nursing education. [Electrical version]. *Journal Nurse Education*, 48(12), 702-705
- Janpilom, N., Sengsri, S. & Kongmanus, K. (2018). Attitudes of nursing Instructors and students towards simulation based learning in The subject of nursing practice. *Boromarajonani College of Nursing, Uttaradit Journal*, 10(2), 222. (in Thai).
- Kelman, H. C. (1967). Human use of human subjects: The problem of deception in social psychological experiments. [Electrical version]. *Psychological Bulletin*, 67, 1-11.
- Kesten, KS. (2011). Role-play using SBAR technique to improve observed communication skill in senior nursing students. [Electrical version]. *Journal of Nursing Education*, 50(2), 79-87. PMid: 21210611
- Khemmani, T. (2012). *Sadkason*. (Phim khang thi 4) [The Science of Teaching. (4th ed.)]. Bangkok: Chulalongkorn University Press. (in Thai).
- Lancaster RJ, Westphal J. & Jambunathan J. (2015). Using SBAR to promote clinical Judgment in undergraduate nursing students. [Electrical version]. *Journal of Nursing Education*, 54(3 Suppl.), 31-34. PMid: 25692739

- Leonard, M., Graham, S. & Bonacum D. (2004). The human factor: The critical Importance of effective teamwork and communication in providing Safe care. [Electrical version]. *Quality Safe Health Care*, 13, 185-190.
- Mi Yu & Kyung ja Kang. (2017). Effectiveness of a role-play simulation program involving the SBAR technique: A quasi-experimental study. [Electrical version]. *Nursing Education Today*, 53, 41-47.
- Narges, T.C., Shahnaz, A., & Shahnaz, A. (2014). Comparision the effect of teaching of SBAR technique with role play and lecturing on communication skill of nurses. [Electrical version]. *Journal of Sciences*, 3(2), 141-147.
- Rachel, S. (2015). Role-play and student engagement: reflections from the classroom. [Electrical version]. *Teaching in Higher Education*, 20(5), 481-492.
- Rafii, F., Oskouie, F., Mohammadi, R., Yarandi, A. F., Peyrovi, H.& Haghani H. (2007). Caring behaviors of student nurses following clinical experience through Role play and traditional method. [Electrical version]. *Iran Journal of Nursing*, 20(50), 7-19.
- Raines, M. (2007). Give it to me: The development of a tool for shift change report in a Level I Trauma Center. [Electrical version]. *Journal of Emergency Nursing*, 33, 358-360.
- Riesenberg, L. A., Leitzsch, J., & Cunningham, J. M. (2010). Nursing handoffs: A systematic review of the literature. [Electrical version]. *The American Journal of Nursing*, 110(4), 24-34.
- Tipmontree, S. (2013). *Effectiveness of role playing in an “English for hospitality services” Classroom*. Faculty of Liberal Arts and Management Science: Prince of Songkla University, Thailand. (in Thai).
- Weiwen Wang, Zhan Liang, Alice, & Brian Greene. (2015). Improving Chinese nursing students’ Communication skills by utilizing video-stimulated recal and role-play case scenarios to introduce them to the SBAR technique. [Electrical version]. *Nursing Education Today*, 53(7), 881-887.
- World Health Organization [WHO]. (2007). *Communication During Patient Hand-overs*. Retrieved (2020, April 9) from <http://bit.ly/ecCnXg>.